

**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ
ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΕΙΔΗ
ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΧΗΜΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ**
PAN HELLENIC FEDERATION OF EMPLOYEES IN PETROLEUM PRODUCTS - REFINERIES &
CHEMICAL INDUSTRY

Αριθμός Απόφασης 4893/1999 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
INTERNET : www.poedxb.gr Μέλος της ΓΣΕΕ και των ICEM, EMCEF, RETUN SEE E mail : poedxb@otenet.gr

5ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ICEM
Buenos Aires – Argentina, 24-26 November 2011

Εισήγηση – Ψήφισμα
της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Εργαζομένων στα Πετρελαιοειδή Διυλιστήρια & Χημική
Βιομηχανία

ΕΛΛΑΔΑ : ΤΟ «ΠΕΙΡΑΜΑ» ΤΩΝ ΑΓΟΡΩΝ , ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΥ ΛΟΜΠΥ &
ΟΙ ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Συναδέλφισσες, Συναδέλφοι,

Τα δύο τελευταία χρόνια βιώνουμε μια πρωτοφανή διεθνή κρίση που παρουσιάζεται σαν "κρίση διαχείρισης - υπερδανεισμού - χρέους οικονομικά ασθενέστερων και υπερχρεωμένων χωρών". Κυρίως χωρών του Ευρωπαϊκού Νότου.

Η κρίση, επισήμως, φαίνεται να έχει ημερομηνία έναρξης την ημερομηνία χρεοκοπίας της Lehman Brothers στις 15/9/2008, είναι όμως άγνωστη η ημερομηνία λήξης της.

Θύματα αυτής της κρίσης είναι οι υπερχρεωμένες χώρες της Ευρώπης και κυρίως του Ευρωπαϊκού Νότου και όχι μόνο, με επιπτώσεις στο Ευρώ και την Ευρωπαϊκή συνοχή.

Δεν είναι σκοπός μας να ερμηνεύσουμε τις αιτίες της κρίσης ούτε να προτείνουμε μέτρα για το ξεπέρασμά της, αλλά να προσπαθήσουμε να προσεγγίσουμε το θέμα από την πλευρά των άμεσα θιγόμενων, που δεν είναι άλλοι από τους εργαζόμενους και τις οργανώσεις τους.

Πέρασαν πολλά χρόνια ιδεολογικής προετοιμασίας της επίθεσης που εκδηλώθηκε -με αφορμή την κρίση- ενάντια στους εργαζόμενους και στα συνδικάτα.

Σε αυτήν την επίθεση χρησιμοποιήθηκαν και χρησιμοποιούνται όλα τα νεότερα τεχνολογικά μέσα με κορυφαία τον ηλεκτρονικό Τύπο, την εικόνα και τη λαϊκίστικη προπαγάνδα.

Στόχος της, η διάσπαση των εργαζομένων, η διαμόρφωση μιας κοινής γνώμης που στιγματίζει τους εργαζόμενους των υπερχρεωμένων χωρών ως «αντιπαραγωγικούς», «προνομιούχους» και συνυπεύθυνους για την κρίση.

Ταυτόχρονα, επιδιώκεται η διαμόρφωση αντιθέσεων ανάμεσα σε εργαζόμενους του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα, ανάμεσα σε εργαζόμενους με σταθερή απασχόληση και σε εκείνους που απασχολούνται με ευέλικτες και χαμηλά αμειβόμενες μορφές εργασίας, ανάμεσα σε απασχολούμενους και ανέργους.

Με αυτό τον τρόπο επιδιώκεται και επιτυγχάνεται μια βίαιη επίθεση στις αμοιβές και στο εργατικό δίκαιο που τα θεωρούν υπεύθυνα για την ανεργία και τη χαμηλή ανταγωνιστικότητα. Ταυτόχρονα, η υποβάθμιση του καθεστώτος εργασίας του -περισσότερο προστατευμένου - δημόσιου τομέα συμπαρασύρει σε γενική υποβάθμιση τις εργασιακές σχέσεις σε όλο το φάσμα της οικονομίας.

Είμαστε σίγουροι ότι τα προβλήματα αυτά είναι κοινά για τους εργαζόμενους όλου του κόσμου, ανεξάρτητα αν οι εργαζόμενοι στην Ελλάδα και γενικότερα στον Ευρωπαϊκό Νότο βιώνουν σήμερα μια πρωτοφανή βιαιότητα στα εισοδήματα και στα δικαιώματά τους.

Θέλουμε να κάνουμε γνωστό ότι, πριν από την εκδήλωση της κρίσης, οι ετήσιοι μισθοί στην Ελλάδα αντιπροσώπευαν μόλις το 68% του μέσου όρου της Ευρώπης των 15 και το 97% της Ευρώπης των 27.

Ταυτόχρονα οι «τεμπέληδες» -όπως ειρωνικά μας αποκαλούν- Έλληνες εργαζόμενοι, που απασχολούνται με καθεστώς πλήρους απασχόλησης, σε ετήσια βάση, εργάζονται κατά 150 ώρες περισσότερες σε σχέση με το αντίστοιχο ωράριο των χωρών της Ευρώπης των 15 στο οποίο συμπεριλαμβάνονται το νόμιμο εβδομαδιαίο ωράριο, ο αριθμός των ημερών ετήσιας άδειας με αποδοχές και ο αριθμός των αργιών.

Αν, μάλιστα, συνυπολογιστεί και το γεγονός ότι οι Έλληνες βρίσκονταν στη δεύτερη θέση ανάμεσα στις ευρωπαϊκές χώρες στο ζήτημα της υπερωριακής απασχόλησης, το πραγματικό ωράριο εργασίας εκτοξεύεται σε πολύ υψηλά επίπεδα.

Πρέπει επίσης να επισημάνουμε ότι, τη στιγμή που συμβαίνουν όλα τα παραπάνω, οι «υπερκαταναλωτές» —όπως ειρωνικά μας αποκαλούν— Έλληνες εργαζόμενοι πρέπει να απασχοληθούν κατά διπλάσιο χρόνο για να αποκτήσουν τα ίδια αγαθά που αποκτούν οι Γερμανοί συνάδελφοί τους, σύμφωνα με τις έρευνες του ευρωβαρόμετρου.

Αξιοσημείωτο επίσης είναι ότι η Ελλάδα κατέγραφε στο παρελθόν -και συνεχίζει να καταγράφει σήμερα σε μεγαλύτερο βαθμό- παραβιάσεις της εργατικής νομοθεσίας, με ευνοϊκούς υπέρ της εργοδοσίας Νόμους που οι κυβερνήσεις εφαρμόζαν και συνεχίζουν να εφαρμόζουν πιο έντονα σήμερα, κατ' εντολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Δ.Ν.Τ, στοιχείο, που επιδεινώνει ακόμη περισσότερο το περιεχόμενο των εργασιακών σχέσεων.

Οι προαναφερόμενες επισημάνσεις γίνονται για να αποκατασταθεί η αλήθεια για τους εργαζόμενους, που έντεχνα έχουν χρεωθεί και καλούνται να πληρώσουν το βάρος της κρίσης.

Τα βάρη για τα δημόσια ελλείμματα και τα χρέη των χωρών χρεώνονται στους εργαζόμενους θεωρώντας ότι αυτοί δημιούργησαν τα μεγάλα πολιτικά και οικονομικά σκάνδαλα.

Η χαμηλή ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, που δεν οφείλεται στο υψηλό κόστος εργασίας, διότι αυτό δεν υπάρχει όπως αναφέρουμε και παραπάνω, οφείλεται στην έλλειψη ποιοτικών δεικτών για την ανάπτυξή της (πχ. νέες τεχνολογίες, κατάρτιση των εργαζομένων, επαρκής δημόσια διοίκηση), από τη στιγμή που οι επιχειρήσεις Εθνικές ή Ευρωπαϊκές, παρά τη διπλάσια κερδοφορία που παρουσιάζουν σε σχέση με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, δεν προβαίνουν σε παραγωγικές επενδύσεις. Αντίθετα τα κέρδη τους επενδύονται σε άλλες προσοδοφόρες και μη παραγωγικές δραστηριότητες καθώς και σε καταθέσεις σε Ελβετικές και Ευρωπαϊκές Τράπεζες, οι οποίες με τη σειρά τους τα δανείζουν στους Έλληνες με δυσβάσταχτα επιτόκια.

Ωστόσο η κρίση και η υπογραφή του μνημονίου μεταξύ Ελλάδας και ΤΡΟΙΚΑΣ (ΔΝΤ, ΕΕ, ΕΚΤ) αποτέλεσε τη μεγάλη αφορμή για την πιο βίαιη επίθεση απέναντι στην εργασία.

- Οι αμοιβές μειώθηκαν από 10% έως και 50% σε διάστημα δύο ετών, ενώ παράλληλα η ανεργία εκτοξεύτηκε από το 9% στο 18,4 % και το ποσοστό φτώχειας από το 21% στο 26%. Επιπλέον το βιοτικό επίπεδο αποκλίνει από το μέσο αντίστοιχο επίπεδο της Ευρώπης των 15, κατά 10 εκατοστιαίες μονάδες, μόλις σε διάστημα 1 έτους.
- Το σύστημα των συλλογικών συμβάσεων εργασίας αποδιαρθρώνεται με κύριο θύμα τις κλαδικές συμβάσεις με την κατάργηση του κατώτατου κλαδικού μισθού, ενώ ενισχύονται οι ατομικές συμβάσεις εργασίας.
- Οι ατομικές και οι ομαδικές απολύσεις διευκολύνονται σημαντικά σε μια χώρα με τον χαμηλότερο δείκτη επιδότησης της ανεργίας ως προς το ύψος (56% του κατώτατου μισθού χωρίς ποσοστό αναπλήρωσης του υπόλοιπου μισθού) και με διάρκεια τους 12 μήνες ως ανώτατο χρόνο.
- Ενθαρρύνεται η εφαρμογή των ευέλικτων και επισφαλών μορφών εργασίας με την διευκόλυνση και μείωση του κόστους των διάφορων μορφών μερικής απασχόλησης, την επέκταση της διάρκειας των προσωρινών συμβάσεων στα 3 χρόνια με δυνατότητα ακόμη και για συνεχή και χωρίς όρια ανανέωσή τους.
- Η συρρίκνωση και αποδιάρθρωση του δημόσιου τομέα, σε συνδυασμό με τη δραματική συμπίεση των αμοιβών, τις απολύσεις και την περιστολή των δικαιωμάτων συνθέτουν τη γενικότερη κατάσταση απορρύθμισης του ήδη ελλειμματικού κοινωνικού κράτους στην Ελλάδα και των εργασιακών σχέσεων.

Οι εξελίξεις αυτές και οι πιέσεις που δεχόμαστε τείνουν να διαμορφώσουν τις χώρες του Ευρωπαϊκού Νότου και γενικά τις χώρες της Ν.Α. Ευρώπης σε ένα ιδιόμορφο προτεκτοράτο των ανεπτυγμένων χωρών.

Χρησιμοποιούν την Ελλάδα ως «πειραματόζωο», ενόψει των μελλοντικών αλλαγών που δρομολογούνται για τη συνολική πορεία της Ευρώπης, με στόχο να ενταθούν ακόμη περισσότερο οι πολιτικές μείωσης και συμπίεσης του εργατικού κόστους, οι οποίες έχουν ήδη υιοθετηθεί και από το Σύμφωνο για το ευρώ.

Οι αναφορές αυτές που κάνουμε για την ελληνική αγορά εργασίας έχουν ως στόχο να διαφωτίσουν πλευρές για την εικόνα του Έλληνα εργαζομένου, που έχει κατασυκοφαντηθεί από διάφορα κέντρα εξουσίας, τα οποία αποβλέπουν και επιτυγχάνουν μια πρωτοφανή και βίαιη αναδιανομή πλούτου σε βάρος κυρίως των εργαζόμενων και των συνταξιούχων.

Αυτές οι αναφορές έχουν ακόμη ως στόχο να γίνει περισσότερο κατανοητό ότι οι εργαζόμενοι στην Ελλάδα βρίσκονται αντιμέτωποι με προβλήματα που δεν είναι ξένα σε όσα και οι υπόλοιποι εργαζόμενοι συναντούν στις χώρες τους, ανεξάρτητα από την ένταση και τον βαθμό εκδήλωσης ίδιας τάξης προβλημάτων.

Στο ίδιο πλαίσιο, κλάδοι με προοπτικές όπως αυτός της ενέργειας, κλάδοι εντάσεως κεφαλαίου, κλάδοι αναγκαίοι για την ανάπτυξη της χώρας, βρέθηκαν στο μάτι του κυκλώνα.

Στη Ελλάδα, ο κλάδος του πετρελαίου με ετήσιο τζίρο 13 δις ευρώ και επενδύσεις της τάξης των 2,7 δις ευρώ αλλά και αναπτυξιακές προοπτικές, βρίσκεται στο μάτι του κυκλώνα.

Η Ευρωπαϊκή διυλιστική δραστηριότητα αμφισβητείται άλλοτε με το πρόσχημα των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα και άλλοτε λόγω χαμηλής κερδοφορίας. Το φάσμα της μετατροπής των μεγάλων μονάδων παραγωγής ενέργειας σε εμπορικές επιχειρήσεις είναι πιο κοντά από ό,τι, νομίζουμε.

Το πρώτο βήμα σε παγκόσμιο επίπεδο ήταν η παραχώρηση της διοίκησης σε τραπεζίτες. Έτσι τα προβλήματα της παραγωγικής ανασυγκρότησης των εταιρειών ενέργειας και τεχνολογικής αναβάθμισης αντικαταστάθηκαν με προβλήματα επιτοκίων, μετοχών, ασφαλιστρών κινδύνου και χρηματιστηριακών παιχνιδιών.

Χάθηκε σταδιακά η ιδέα του πραγματικού παραγωγικού χρήματος και της πραγματικής οικονομίας. Τη θέση της ενιαίας παραγωγής και της εμπορίας προϊόντων ενέργειας κατέλαβαν χωριστά συστήματα παραγωγής, διανομής και εμπορίας.

Οι Traders διαπραγματεύονται ποσότητες, τιμές και «αέρα» παράγοντας έτσι εικονικό χρήμα και «φούσκες» αλλά και δημιουργώντας τεχνητές υπεραξίες, ευημερούντες αριθμούς και παχυλά μπόνους αδιαφορώντας για το πραγματικό προϊόν.

Και όταν η πραγματική οικονομία αποδείχθηκε πολύ μικρότερη της τραπεζικής ήρθε η ώρα να ξεπουληθούν οι εταιρείες σε τιμές πολύ κατώτερες της αξίας τους.

Παράδειγμα: Θα πίστευε κανείς ότι η χρηματιστηριακή αξία μιας Ελληνικής Εταιρείας στον κλάδο πετρελαίου - με τζίρο 7,7 δις ευρώ το 2010 και επενδυτικό πρόγραμμα 2,7 δις ευρώ - είναι μόλις 2 δις ευρώ περίπου σήμερα ?

Συναδέλφισσες, Συνάδελφοι,

Τη διαχείριση της κρίσης ανέλαβαν να τη διαχειριστούν αυτοί που τη δημιούργησαν γιατί δεν εμπιστεύονται άλλους. Έτσι επιτυγχάνουν τους εξής στόχους :

- **Ιδεολογικό και οργανωτικό αφοπλισμό των εργαζομένων**
- **Επίρριψη ευθυνών για την κρίση στους εργαζόμενους**
- **Και τέλος, αποδοχή οποιονδήποτε μέτρων για το «ξεπέρασμά της».**

Θα τους αφήσουμε ?

Η χώρα μας, που σχολιάζεται όσο καμία άλλη στο πλανήτη, όχι για τους ανοιχτούς φιλόξενους ανθρώπους της ή για τον πολιτισμό της ή για το ότι κατάφερε να ορθοποδήσει μετά τις πρωτοφανείς πληγές της από τον Β Παγκόσμιο Πόλεμο και τις αναρίθμητες ξένες επεμβάσεις, βρέθηκε στο μάτι του κυκλώνα για τους «τεμπέληδες απείθαρχους εργαζόμενους» —όπως ειρωνικά μας αποκαλούν— διότι:

- **Εξακολουθούμε να πιστεύουμε ότι το μέλλον δεν ανήκει στους τραπεζίτες, στα Golden Boys με τα υψηλά μπόνους, τους αδίστακτους managers και τους κυβερνήτες - πιόνια.**
- **Εξακολουθούμε να ονειρευόμαστε μία κοινωνία με επίκεντρο τον άνθρωπο της δουλειάς και της γνώσης.**
- **Εξακολουθούμε να πιστεύουμε ότι τα συνδικάτα είναι οργανώσεις πάλης για μια καλύτερη ζωή -παράγοντας ισομερούς ανάπτυξης.**

Συναδέλφισσες, Συνάδελφοι,

Αυτό που συμβαίνει σήμερα στην Ελλάδα είναι μία «πρόβα τζενεράλε» των «Αγορών» για όλους τους εργαζόμενους.

Πρέπει να ανοιχτούμε στις κοινωνίες και να τις πείσουμε ότι όλο αυτό το μοντέλο διοίκησης και διαχείρισης δεν μπορεί να συνεχιστεί και απαιτείται παραγωγική ανασυγκρότηση των οικονομιών μας

- **Δε χρειαζόμαστε χρήμα –φούσκα, αλλά χρήμα - πραγματικό προϊόν εργασίας**
- **Δε δεχόμαστε να χρεωθούμε για να πληρώσουμε για τον πλουτισμό τους**
- **Δεν διαπραγματευόμαστε καμία κατάκτησή μας, αλλά είμαστε αποφασισμένοι να τις υπερασπιστούμε και να τις διεκδικούμε**

Τα συνδικάτα μας είναι η οικογένειά μας, τα εμπιστευόμαστε και, αν έχουν προβλήματα, θα τα διορθώσουμε μόνοι μας. Απέναντι στην παγκοσμιοποίηση της κρίσης τους θα βρουν την παγκοσμιοποίηση της δράσης μας.

Ζητάμε όχι μόνο την αλληλεγγύη σας, αλλά και τη συμμετοχή σας στους προβληματισμούς μας και τις ανησυχίες μας. Σας καλούμε να συντονίσουμε από κοινού τη δράση των συνδικάτων μας απέναντι στις αγορές.

ΤΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΔΥΝΑΜΗ ΜΑΣ

**ΟΧΙ ΣΤΙΑ ΑΓΟΡΕΣ ΠΟΥ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΝ ΚΑΙ ΔΙΟΡΙΖΟΥΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ
ΚΑΙ ΤΑΠΕΙΝΩΝΟΥΝ ΛΑΟΥΣ**